

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1296/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., уз учешће умешача на њеној страни ББ, из ..., чији је заједнички пуномоћник Миодраг Тодоровић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Гордана Божиловић Петровић, ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против међупресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 302/23 од 02.03.2023. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против међупресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 302/23 од 02.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против међупресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 302/23 од 02.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље и умешача на страни тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Међупресудом Основног суда у Лозници П 832/18 од 20.10.2022. године, утврђено је да постоји обавеза тужене као законског наследника пок. ГГ, бившег из ..., да тужиљи плати дуг покојног ГГ по основу улагања у изградњу објекта бр.6 „Зимске башта“ површине 112м2 на кат. парцели број .. КО

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 302/23 од 02.03.2023. године, ставом првим изреке, жалба тужене одбијена је и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, благовремену ревизију изјавила је тужена због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Тужена је у обавези према тужили с обзиром на чињеницу постојања спразума тужиле са сада пок.оцем тужене о улагању новчаних средстава од стране тужиле у објекат који је у његовој својини. У судској пракси довољно је расправљено питање правног дејства таквог споразума, питање одговорности наследника за дугове оставиоца, као и питање примене општег рока застарелости у конкретном случају, те постојања разлога за прекид истог у смислу одредбе члана 387. ЗОО. Због тога, у конкретном случају нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити са новим тумачењем права. Како одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке на које ревизија указује, не представљају нужно и различито поступање судова у истој правној ствари.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 22.06.2018. године, а својим захтевом тужила потражује новчани износ од 3.711.956,30 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 31.433,92 евра.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужиоца и умешача на страни тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром да то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић